U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **L. F.**, zast. Mgr. Lenkou Vančurovou, advokátkou se sídlem Na Pláni 3794/2, Jablonec nad Nisou, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2017, čj. OAM-1053/ZA-ZA11-K07-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 1. 8. 2018, čj. 58 Az 10/2017-50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Lence Vančurové, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která jí bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Dne 13. 12. 2016 žalobkyně, státní příslušnice Ukrajiny, požádala v ČR o mezinárodní ochranu. Pochází z Ivano-Frankivska, kde nyní žijí i její dvě zletilé děti. Do ČR poprvé přicestovala na konci roku 2015, a to na polské vízum. Nikdy nebyla členkou politické strany nebo organizace. Pronásleduje jí druh (otec jejích dětí), s nímž prožila 20 let. Bil ji, psychicky ji týral. Její situace se zhoršila po událostech na Majdanu. Druh je členem Pravého sektoru, který je v současné době u moci; úzce spolupracuje též s ukrajinskou policií. Domnívá se, že se proto nemohla obrátit na policii. Vyhrožovali jí i lidé z Pravého sektoru. Když ji druh zbil, utekla k sestřenici nebo k tetě, která bydlela v Ternopilské oblasti. Bála se i zde, jelikož je to jen 150 km z Ivano-Frankivsku, nicméně během pobytu od dubna do prosince 2016 zde neměla žádné potíže. Během Majdanu kritizovala lidi z Pravého sektoru, kteří kradli jídlo a peníze. Vytáhli na ní zbraň a řekli jí, že má být zticha. V říjnu 2015 šla z práce domů a 7 lidí z Pravého sektoru ji zatáhlo do mikrobusu; vyhrožovali jí, že ji hodí do pytle a v tom pytli odvezou na Donbas, kde ji nechají, ať si s ní chlapi dělají, co chtějí. Jednou ji i zbili, byla kvůli tomu v nemocnici a po této události utekla z Ukrajiny. Hned 17. 10. 2015 odcestovala z Ukrajiny.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Uplatněné skutečnosti nespadají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Závěr o dobrých poměrech na Ukrajině a ochraně proti domácímu násilí nemá oporu ve spisech. Domnívá se, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. Krajskému soudu vytýká mj. nesprávné posouzení politického vlivu Pravého sektoru, či formalistické hodnocení propojení s policií. Stěžovatelka údajně patří k „blíže nedefinované“ sociální skupině, jelikož její bývalý druh je propojen s Pravým sektorem a Pravý sektor je propojen s policií. Stěžovatelce hrozí i zbavení osobní svobody. Pokud ji druh najde, za všechno ji potrestá.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatelka netvrdí, proč by měla být její kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná. V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně; nedošlo ani k podstatným vadám řízení, které by přijatelnost kasační stížnosti založily.

[7] Ve vztahu k námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování NSS odkazuje na konstantní praxi (viz rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS, nebo usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Azs 222/2016-48). Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu dostatek aktuálních podkladů (§ 3 správního řádu).

[8] Rozhodnutí žalovaného a rozsudek krajského soudu nejsou ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný pečlivě – v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu – vysvětlil, že stěžovatelkou tvrzené skutečnosti nespadají pod azylově relevantní důvody, což krajský soud následně potvrdil. Stěžovatelka se mýlí, pokud se domnívá, že jí hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu.

[9] NSS se opakovaně zabýval otázkou žen vystavených domácímu násilí (např. rozsudky ze dne 24. 8. 2005, čj. 1 Azs 9/2005-43, a ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 32/2011-119). Domácí násilí je závažným a patologickým jevem. Avšak řešení tohoto společenského problému je primárně úkolem orgánů konkrétního státu, pokud se neprokáže, že dotčené orgány řešení nezvládají zajistit či ho záměrně odmítají. Stěžovatelka tvrdí, že se na policii obrátila pouze jednou, a to cca v roce 2006. Tehdy jí policisté řekli, že soukromé problémy si mají vyřešit mezi sebou. Pokud – v reakci na následné (a zhoršující

pokračování

se) útoky druha – po roce 2006 zcela rezignovala na vyhledání jakékoliv pomoci státních orgánů, nelze učinit závěr, že by jí nebylo možné pomoci v zemi jejího původu. Krajský soud tedy dostatečně zohlednil výtku, dle níž se stěžovatelka na Ukrajině jen velmi těžce mohla domoci ochrany. Zabýval se i vlivem propojení druha stěžovatelky s Pravým sektorem. Stěžovatelka mohla svoji situaci vyřešit rovněž vnitřním přesídlením, o čemž svědčí i její bezproblémový život v Ternopilské oblasti.

[10] Činnost organizace Pravý sektor NSS zkoumal např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 Azs 151/2015-36, a to zejména ve vztahu k potírání nezákonné činnosti hnutí ze strany státního aparátu. Pravý sektor je nestátním subjektem, v otázce obrany před ním lze vyhledat pomoc u policejních složek a u prokuratury, případně u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku. Ukrajinská státní moc protiprávní jednání Pravého sektoru nepodporuje, státní orgány naopak aktivně potírají nezákonnou činnost tohoto hnutí (usnesení ze dne 15. 6. 2017, čj. 1 Azs 169/2017-35). Potíže se soukromými osobami mohou být důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by orgány domovského státu, u nichž by se stěžovatelka skutečně domáhala poskytnutí ochrany, nebyly schopny ochranu před takovým jednáním poskytnout. Stěžovatelka ostatně ani netvrdí, že by vyhledala jakoukoliv ochranu před lidmi z Pravého sektoru.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Stěžovatelce byla ustanovena zástupkyně z řad advokátů, Mgr. Lenka Vančurová (usnesení NSS ze dne 20. 9. 2018). Ustanovené advokátce se s přihlédnutím k § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 2 × 3 100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 2 × 300 Kč. Celková částka, která činí 6 800 Kč, bude k rukám ustanovené zástupkyně proplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu